

413 Μέρες

της Γιολάντας Τερέντσιο
(Βιβλιοπωλείο της «ΕΣΤΙΑΣ»)

Ἡ Γιολάντα Τερέντσιο, μέλος τοῦ Συνδέσμου μας καὶ πρῶην μέλος τοῦ Συμβουλίου μας, μᾶς εἶναι γνωστή τόσο σὰ δημοσιογράφος ὅσο κι' ἀπὸ τίς ἐκπομπές της στό ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση. Τό βιβλίο αὐτό εἶναι μιά γλαφυρή καὶ ζωντανή ἀφήγηση τῆς ζωῆς της σ' ἓνα γερμανικό στρατόπεδο ὅπου τὴν ὀδήγησαν γιὰ τὴν ἀντιστασιακὴ της δράση.

Ὅταν ἡ Γιολάντα Τερέντσιο εἶχε συλληφθεῖ ἀπ' τοὺς Γερμανούς, μαζί μέ μερικά ἄλλα παιδιά, ἦταν μιά πολύ νεαρὴ κοπέλλα. Κι' αὐτὸ ἦταν ἀσφαλῶς πού τὴν ἔσωσε. Ἐπειτα ἀπὸ μερικές ἀνακρίσεις, εἶχε τὴν τύχη νὰ πέσει στὰ χέρια ἑνὸς ἀξιωματικοῦ πού τὰ μάτια της τοῦ θύμησαν τὰ μάτια τῆς κόρης του πού μόλις εἶχε σκοτωθεῖ. Δέν μποροῦσε νὰ τὴν ἀφήσει, ἐλεύθερη, ἀλλὰ τὴν ἔστειλε μαζί μέ τοὺς «ἐθελοντές ἐργάτες», κι' ὄχι μαζί μέ τοὺς ἄλλους, τοὺς «τρομοκράτες κομμουνιστές», ὅπως τοὺς ὀνόμαζαν πρῶτα στὴ Γερμανία καὶ μετὰ στὴν Αὐστρία. Στὴν ἀρχὴ ἐνιωθε γιὰ τοὺς ἄλλους συντρόφους της θυμὸ καὶ περιφρόνηση, ἀλλὰ σύντομα ἄρχισε νὰ νιώθει οἶκτο γι' αὐτούς κι' ἀδελφικά αἰσθήματα. Ὅλο τὸ πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου ἀφηγείται τὴ ζωὴ τῶν «ἐλευθέρων ἐργατῶν» στὴ Βιέννη, ἀνάμεσα στό στρατόπεδό τους, τοὺς τόπους ἐργασίας καὶ γιὰ ὀρισμένους, ὅπως γιὰ τὴν ἴδια, στίς φυλακές, στό κελλί... Ἡ ἀφήγηση, γραμμένη στό πρῶτο πρόσωπο ἀκολουθεῖ τὰ γεγονότα μέρα μέ τὴ μέρα.

Τό νόημα τοῦ βιβλίου ἀποκαλύπτεται μόλις φτᾶσει κανεὶς στό δεύτερο μέρος. Ἡ νεαρὴ Γιολάντα περιμένει μέ ἐνθουσιασμό τὴν ἀπελευθέρωση, κι' ἔφτασε ἡ στιγμή

Βιβλία

Γιολάντα Τερέντσιο 413 ΜΕΡΕΣ



πού «ἀγαλίνωτα ξεχύνονται τὰ τάνκς στοὺς δρόμους καὶ οἱ ἀλυσίδες τους στὴν ἀσφαλτο ἤχουν στ' αὐτιά μας σὰ γιορτερὲς καμπάνες. Σφήγγουμε τὰ χέρια μὲς στό σκοτάδι καὶ φιλιόμαστε. Ἐπιτέλους ἐλεύθεροι!...»

Ἀλλὰ ἡ ἐμπειρία της ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῶν Ρώσων στὴ Βιέννη εἶναι φρικιαστικὴ. Τὰ ἐπιπλα πετάγονται στοὺς δρόμους, τὰ χαλιά στρώνονται στὴν ἀσφαλτο γιὰ τοὺς ἄντρες καὶ τὰ ἄλογα... Καὶ μόλις νυχτώσει ἀρχίζει τὸ κυνήγι τῶν γυναικῶν...

Σ' ἓνα γέρο Αὐστριακὸ πού τῆς λέει ὅτι παρ' ὅλα ὅσα ἔκαναν οἱ Ρῶσοι τοὺς συγχωρεῖ γιατί χάρη σ' αὐτούς ἀναπνέουν ἔπειτα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια τὸν ἀέρα τῆς λευτεριάς, ἡ Γιολάντα ἀπαντᾷ πῶς ἐκείνη δέν μπορεῖ νὰ τοὺς συγχωρήσει... Ὅλο τὸ βιβλίο μαρτυράει πῶς ἡ λήθη εἶναι δύσκολη...

Τό βιβλίο ἔχει μεταφραστεῖ γαλλικά καὶ ἰσπανικά.

Θέατρο 1972-1980

τῆς Ἀρτεμης Σούλη

Τό βιβλίο αὐτό περιέχει τέσσερα θεατρικά ἔργα τῆς συγγραφέας, καὶ τό ἓνα ἀπ' αὐτά, τὸ «Σέ κάποιον ἄλωνα», ἀπευθύνεται σέ παιδιά. Εἶναι ἓνα κείμενο μέ στοιχεῖα λογογραφίας πού ἔχει σκοπὸ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ διδάξῃ τοὺς μικροὺς καὶ νὰ γεμίσει τοὺς μεγάλους μέ νοσταλγία γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ καὶ τὰ παιδικὰ χρόνια.

Στά ἄλλα τρία, «Βάν ἄν ἤξερες», «Στὴν κορφή τῆς δύσης» καὶ «Ἕστερα ἀπὸ χρόνια», κυριαρχεῖ ἡ γνωστὴ μοῖρα τοῦ θηλυκοῦ πού σφαγιάζεται ἀπὸ κατώτερο περιβάλλον, προκαταλήψεις, συμφέροντα, ταξικὲς καὶ ἰδεολογικὲς ἀντιθέσεις.

Ἀπεικονίσεις

τῆς Χριστίνας Φίλη

Ἡ Χριστίνα Φίλη εἶναι μιά ἀξιόλογη γυναίκα πού ἀπ' τὴ μιά μεριά ἔχει σταδιοδρομήσει σ' ἓνα καθαρὰ... ἀντρικό τομέα, τὰ μαθηματικά, εἶναι μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Νέας Ἰόρκης καὶ ἐργάζεται στό Πολυτεχνεῖο, κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἀσχολεῖται μέ τὴν ποίηση.

Ἡ πρώτη της ποιητικὴ συλλογὴ «Τοπία Μνήμης» ἔτυχε πολὺ καλῆς κριτικῆς στό «World Literature Today» τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀκλαχόμα.

Τὰ ποιήματα τῆς δεύτερης αὐτῆς συλλογῆς της ἔχουν ὑπαρξιακὸ κυρίως νόημα καὶ μιά γεύση πικρίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο πού δέν θέλει νὰ συμβιβαστεῖ:

«...Κι ὅλοι ἐκεῖνοι πού φόρεσαν
Τὴ μάσκα τοῦ συμβιβασμοῦ
Ὁλόψυχα σέ μίσησαν
Ἐμένα, πού ποτὲ δέν μῆκεις
Στὴ διαδικασία τοῦ κιβωτισμοῦ.»

Μαρία Πολενάκη

Βοήθεια, Θυμάμαι!



Βοήθεια, Θυμάμαι! της Μαρίας Πολενάκη

Οι εκδόσεις ΠΥΛΗ κυκλοφορούν δύο νέα βιβλία της Μαρίας Πολενάκη. Τό ένα — που δέν έχει ακόμη κυκλοφορήσει — είναι φεμινιστικό (μέ χιούμορ, φιλοσοφία και... άναρχία) και λέγεται «**Η κυρία μέ τά κρεμμυδάκια**». Τό άλλο έχει τίτλο «**Βοήθεια, Θυμάμαι**» και άνηκει στό είδος τής παραψυχολογίας. Έχει τήν πλοκή ενός μεταφυσικού σασπένς, και πρόκειται για μία υπερβατική μελέτη του νοού που ρίχνει φώς στά μυστήρια τής ύπαρξης, τής ρίζας του «εγώ», και όλων τών περιεργων καταστάσεων που ζει ό κάθε άνθρωπος σέ κάθε στιγμή τής έξωτερικής έσωτερικής του ζωής..

Η ήρωίδα είναι ένας άνθρωπος που «όπως όλοι»... βγαίνει από τό σώμα της, μπαίνει στό «εγώ» τών άλλων και ζει ξένες άναμνήσεις, τήν προηγούμενη ζωή της στό μεσαιώνα, πεθαίνει όλους τούς θανάτους, ζει όλων τής ζωές, άναζητᾶ τόν έαυτό της μέσα από τούς άλλους, ώσπου έντρομη άνακαλύπτει ότι ό έαυτός μας είναι αιώνια αίσθητός!

Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση Διεπιστημονικό Συμπόσιο 31 Μαρτίου — 1 Άπριλίου 1979 της Έλληνικής Έταιρείας Εύγονικής και Γενετικής του Άνθρώπου Επιμέλεια Α.Μ. Σταυρόπουλος

Τό βιβλίο αυτό είναι καρπός συλλογικού έργου και περιλαμβάνει τής εισηγήσεις διακλαδικών ομάδων εργασίας που παρουσιάστηκαν σέ διεπιστημονικό Συμπόσιο τής Ε.Ε.Ε.Γ.Α. τήν άνοιξη του 1979, και εκδόθηκε μέ τήν έλπίδα ότι θά βοηθήσει εκείνους που θέλουν νά συμβάλουν στην ενημέρωση, πληροφόρηση και διαπαιδαγώγηση του ελληνικού λαού πάνω σ'ένα θέμα που είναι φορτισμένο μέ προκαταλήψεις και ταμπού, όπως ή υπεύθυνη άσκηση τής σεξουαλικής ζωής.

Τό βιβλίο περιέχει ενδιαφέροντα κεφάλαια όπως: «**Θεώρηση τής σεξουαλικής ζωής του ανθρώπου από ψυχιατρική σκοπιά**» του Γ.Ν. Χριστοδούλου, «**ό Άνθρωπος και ό πόθος του**» τής Άννας Ποταμιάνου



«**Γυναικείοι και άντρικοί ρόλοι και σεξουαλικότητα**» τής Κωνσταντίνας Σαφιλίου, «**Χριστιανική προσέγγιση του σέξ**», του Ήλια Βουλγαράκη, τρία άρθρα για τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στό Βέλγιο, τή Δυτική Γερμανία και τή Σουηδία του Α.Μ. Σταυροπούλου, «**Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στην Έλλάδα**» τής Κλεοπάτρας Οικονόμου-Μαύρου, «**Κύρια σημεία στην πράξη τής γενετήσιας άγωγής**» του Ι.Σ. Μαρκαντώνη, «**Έφαρμογή προγράμματος σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα πλαίσια του σχολείου**», τής Έλένης Σταυροπούλου-Κοκκοτάκη, κ.ά.

σεξουαλική διαπαιδαγώγηση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΑΘΗΝΑ 1981

Ίνουϊτ Σημαίνει Άνθρωποι

της Έλένης Ταγκαλάκη
(Έκδόσεις Κέδρος)

Η Έλένη Ταγκαλάκη έχει σ' αυτή τήν ποιητική συλλογή της για κεντρικό στοιχείο τόν άνθρωπο και τήν καταπάτηση τών δικαιωμάτων του. Μέσα από τούς στίχους της ξεπηδούν όλες οι μορφές καταπίεσης και δουλείας του ανθρώπου, όλες οι θυσίες για «ίσα δικαιώματα».

Δέν μπορούσε λοιπόν νά λείψει και μία «Ειδική Προσφορά» στις γυναίκες-δούλους.

«**Ο Διόνυσος ήτανε λέει Θεός τών δούλων και τών γυναικών...**»